

[Carl P. Jensen.]

en af hovedårsagerne til, at disse mennesker med de for store og relativt billige lejligheder ikke flytter, så afgjort er den, at de simpelt hen ikke er i stand til ud over flytteomkostningerne at betale et boligindskud på 3 000 kr. og derover. Jeg vil gerne nævne det, selv om jeg tager til efterretning, at det næppe lader sig gøre at ændre det.

Jeg vil også gerne tilføje, at jeg har vanskeligt ved at se en tilstrækkelig hensynstagen til det almennyttige boligbyggeri til gengæld for de forpligtelser, man ved lovforslagets § 104 pålægger disse selskaber. Når man derfor taler om den favørstilling, de sociale selskaber har i forhold til det private byggeri, forstår jeg ikke helt den tale, og jeg forstår slet ikke, at man kræver samme vilkår, f. eks. samme lånegrænse, der jo er noget rent midlertidigt, og som ikke koster noget, navnlig fordi der her ikke er tale om noget personligt ejerforhold.

Jeg er helt på det rene med, at dette problem vil blive rejst igen, og utvivlsomt vil det ske gennem det ærede medlem hr. Paabøl — det er jo en af hans private små kæpheste. Hvis det derfor kommer på tale i denne omgang, vil jeg gerne bede det ærede medlem om allerede nu at indstille sig på at besvare de spørgsmål, som jeg så ofte har stillet det private byggeri. Jeg skal stille dem endnu en gang — det glæder mig, at det ærede medlem noterer — : vil det private byggeri, hvis det fik samme vilkår som det sociale boligbyggeri, til gengæld påtage sig de selvsamme forpligtelser, som dette byggeri har? Spørgsmålet fremgår mere udførligt af lovforslagets § 104, men jeg skal nævne et par af disse punkter: vil man acceptere, at opsparing ved overskud eller ved afdrag på prioriteter skal indgå i et byggefond og anvendes til iværksættelse af nyt boligbyggeri og modernisering af bestående ejendomme? Vil man acceptere, at foretagendets regnskaber skal revideres af en statsautoriseret revisor og derefter forelægges for boligministeren? Og vil man acceptere, at en beskikket tilsynsførende på ministeriets vegne kontrollerer foretagendets forhold?

Der er flere spørgsmål, men hvis man på ny rejser spørgsmålet om ligestilling, så lad os få klaret dette først. Kort og godt: vil det private byggeri give afkald på

enhver form for spekulation, på forretningsmæssig gevinst til gavn for enkeltpersoner? Ja, så enkelt er mit spørgsmål, og hvis man kan svare ja til dette, er vi kommet et stykke videre ad vejen mod det mål, vi har sat os, ligestilling mellem privat og almennyttigt byggeri.

Til slut vil jeg gerne nævne endnu et enkelt punkt, nemlig et nyt afsnit i lovforslaget, der vedrører modernisering af ældre lejligheder dels gennem foranstaltninger til en øget brugsværdi, dels gennem muligheder for at fremme en sanering af overbebyggede arealer.

En helt ny bestemmelse i § 36 er der særlig grund til at være tilfreds med. Det er den, hvorefter der kan ydes lån, så at lejere i en given situation — som der jo har været en del af takket være en hensynsløs spekulation med lejerne — kan få mulighed for at overtage ældre boliger på andelsbasis.

Er der således bestemmelser, der vil vække udelt tilfredshed i visse kredse, er der ingen grund til at lægge skjul på, at forslaget indeholder en bestemmelse, som vil vække bekymring hos adskillige kommunalfolk. I konsekvens af forslag til lov om en ekstraordinær grundskyld og ejendomsskyld til kommunerne — eller rettere til visse kommuner — en lov, der forventes at indbringe ca. 134 mill. kr. + ca. 18 mill. kr. gennem den foreslåede frigivelse af tillægsejendomsskatterne, har man pålagt kommunerne en udgift, de ikke tidligere har haft. Det er jo klart præciseret af de forslag, vi behandler i dag, at finansministeren ikke her har mulighed for at hente en eneste øre hjem. Men med de øgede indtægter, kommunerne opnår — og jeg vil her gentage: visse kommuner — er der selvsagt også mulighed for, at der bliver midler til, at de kan påtage sig nogle opgaver, som staten tidligere har deltaget i. Provenuet af denne skat vil kunne anvendes til nedsættelse af kommuneskatterne; men herudover vil kommunerne også kunne bestride visse sociale udgifter, derunder den, jeg antydede før, og som fremgår af lovforslagets § 92, der pålægger kommunerne at udrede hele udgiften ved huslejetilskudsordningen. I København, på Frederiksberg og i købstæderne modsvares denne udgift af indtægterne ved den ekstraordinære afgift, men tilsvarende indtægter